

Til lovforslag nr. L 69. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 15. december 1995*)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige energiafgiftslove m.v.

(Afgiftstekniske ændringer m.v.)

§ 1

I lov nr. 419 af 14. juni 1995 om afgift af naturgas og bygas foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»Såfremt gas omfattet af 2. pkt. også anvendes til fremstilling af elektricitet, som der ikke skal betales afgift af efter lov om afgift af elektricitet, finder fordelingsreglerne i § 8, stk. 2, tilsvarende anvendelse.«

2. I § 8, stk. 2, 1. pkt., ændres »Fritaget for afgift er endvidere« til: »Der ydes endvidere afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af«.

3. I § 8, stk. 2, 3. pkt., ændres »skal ikke betale afgift« til: »får godtgjort afgiften«.

4. I § 8 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Kraftvarmeværker, der kan få godtgjort afgiften efter stk. 2, 3. pkt., og som ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

5. I § 8, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter »afgiftsfritagelse«: »og -godtgørelse«.

6. I § 10, stk. 5, nr. 3, indsættes efter »staldbyg-

ninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af«: »tanke og«.

7. I § 10, stk. 5, nr. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, kan virksamheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 8, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«

8. I § 10, stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 1 eller 5«.

9. I § 10, stk. 7, indsættes efter 2. pkt.:

»For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 12, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalin-

gen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«

10. I § 10 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvis er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 8, stk. 2.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

11. § 10, stk. 8, der bliver stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang den i stk. 6 omhandlede rumvarme eller den i stk. 7 omhandlede overskudsvarme i perioder af mindst én måneds varighed er nyttiggjort fra anlæg udelukkende baseret på naturgas, udgør nedsættelsen af tilbagebetalingen for periodens overskudsvarme fra disse anlæg dog kun den andel af afgiften på 8 kr. pr. m², jf. stk. 6, eller 42,5 kr. pr. GJ varme, henholdsvis 42,5 pct. af det samlede vederlag, som svarer til forholdet mellem afgiftssatsen fastsat i § 1, stk. 2, og 164 øre pr. Nm³.«

12. I § 10, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »eller 8« til: »eller 9«.

13. I § 10, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres tre steder »stk. 9« til: »stk. 10«.

14. I § 10, stk. 11, der bliver stk. 12, indsættes efter »afgiftsfritagelse«: »eller -godtgørelse«.

15. I § 11, stk. 1, og § 21, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 12, stk. 4« til: »§ 12, stk. 8«.

16. I § 12 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-5. For virksomheder, der ikke an-

vender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders-periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v. For leverancer, der anvendes som nævnt i § 10, stk. 5, nr. 4, opgøres den tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 10, stk. 5, nr. 4.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 6-8.

17. I § 28, stk. 1, ændres »§ 9 eller § 10« til: »§§ 8, 9 eller 10«.

§ 2

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 870 af 15. november 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 8, stk. 1, udleveres til andre oplagringsanlæg end de for modtageren normale, kan de statslige told- og skattemyndigheder bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagringsanlæg.«

2. I § 9, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »kraftvarmeværker,«: »der er registreret efter denne lov,«.

3. I § 9 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Kraftværker og kraftvarmeværker, der ikke er registreret efter denne lov, får afgiften godtgjort i samme omfang og efter samme fordelingsregler som i stk. 2. Værker, der ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få afgiften tilbagebetalt månedsvist. Afgiftsbeløbet udbetales efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.«

Stk. 3-9 bliver herefter stk. 4-10.

4. I § 9, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »stk. 2, 2. pkt.,« til: »stk. 2 og 3«, og »stk. 4« ændres til: »stk. 5«.

5. I § 11, stk. 5, nr. 3, indsættes efter »staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af«: »tanke og«.

6. I § 11, stk. 5, nr. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«

7. I § 11, stk. 7, indsættes efter 2. pkt.:

»For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 12, sker der ingen nedsættelse af tilba-

gebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«

8. I § 11 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvis er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 9, stk. 2.«

Stk. 8-13 bliver herefter stk. 9-14.

9. I § 11, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres tre steder »stk. 8« til: »stk. 9«.

10. I § 11, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres »efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2« til: »eller -godtgørelse efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2 eller 3«.

11. I § 11, stk. 13, der bliver stk. 14, ændres »stk. 12« til: »stk. 13«.

12. I § 12 indsættes efter stk. 1:

»Stk. 2. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-7. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders-periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v. For leverancer, der anvendes som nævnt i § 11, stk. 5, nr. 4, opgøres den tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 11, stk. 5, nr. 4.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgø-

relsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på grund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Anvendes en leverance, der er indkøbt som motorbrændstof, helt eller delvis til andre formål, ydes der tilbagebetaling for den forbrugte mængde af forskellen mellem afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, og varer, der anvendes til andre formål.

Stk. 7. Stk. 2-5 finder ikke anvendelse for motorbrændstof omfattet af § 11, stk. 3.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 8-10.

13. I § 13, *stk. 1* og 2, ændres »§ 9, stk. 7« til: »§ 9, stk. 8«.

14. I § 25, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 12, stk. 4« til: »§ 12, stk. 10«.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 895 af 23. november 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 6, stk. 1, udleveres til andre oplagringsanlæg end de for modtageren normale, kan de statslige told- og skattemyndigheder bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagringsanlæg.«

2. I § 7, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »kraftvarmeværker,«: »der er registreret efter denne lov,«.

3. I § 7 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Kraftværker og kraftvarmeværker, der ikke er registreret efter denne lov, får afgiften godtgjort i samme omfang og efter samme fordelingsregler som i stk. 1. Værker, der ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

4. I § 7, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2, 3 og 4«, og »stk. 1, 2. pkt.« ændres til: »stk. 1 og 2«.

5. I § 8, *stk. 2*, og § 20, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 9, stk. 4« til: »§ 9, stk. 9«.

6. I § 8, *stk. 4, nr. 3*, indsættes efter »staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af«: »tanke og«.

7. I § 8, *stk. 4, nr. 4*, indsættes efter 2. pkt.:

»På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 7, stk. 1. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«

8. I § 8, *stk. 6*, indsættes som 3. og 4. *pkt.*:

»For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 11, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om

afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmemumpen.«

9. I § 8 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvis er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 7, stk. 1.«

Stk. 7-10 bliver herefter stk. 8-11.

10. I § 8, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres tre steder »stk. 7« til: »stk. 8«.

11. I § 8, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »efter § 7, stk. 1« til: »eller -godtgørelse efter § 7, stk. 1 eller 2«.

12. I § 9 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-6. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders-periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v. For leverancer, der anvendes som nævnt i § 8, stk. 4, nr. 4, opgøres den tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 8, stk. 4, nr. 4.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Anvendes en leverance, der er indkøbt som motorbrændstof, helt eller delvis til andre formål, ydes der tilbagebetaling for den forbrugte mængde af forskellen mellem afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, og varer, der anvendes til andre formål.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 7-9.

13. I § 24, stk. 2, indsættes efter »§ 7, stk. 2«: »og 3«.

§ 4

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 896 af 23. november 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 4, nr. 1 og 2, og stk. 9, 10 og 11, ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

2. I § 11, stk. 4, nr. 2, indsættes efter »staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af«: »tanke og«.

3. I § 11, stk. 5, nr. 3, indsættes efter »350 timer pr. måned«: »eller den målte driftstid«.

4. I § 11 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling i det omfang, en måling af det faktiske forbrug vedrører et areal under 100 m², såfremt der indbetales en afgift af de pågældende rum på 8 kr. pr. m² pr. måned. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

5. I § 11, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes efter 2. pkt.:

»For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 12, jf. § 11, stk. 12, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«

6. I § 11 indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 7, som nyt stykke:

»Stk. 8. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvis er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler og den elektricitet, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v. og den forbrugte elektricitet, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

Stk. 7-11 bliver herefter stk. 9-13.

7. I § 11, stk. 7, der bliver stk. 9, ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

8. I § 11, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres tre steder »stk. 7« til: »stk. 9«.

9. I § 11, stk. 10, der bliver stk. 12, ændres »stk. 11« til: »stk. 12«.

10. I § 11, stk. 11, der bliver stk. 13, ændres »stk. 15« til: »§ 11 a, stk. 8«.

11. § 11, stk. 12-16, ophæves.

12. § 11 a affattes således:

»§ 11 a. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 11, stk. 1, opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter nærværende lov af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtig elektricitet og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 2. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-5. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-månedersperiode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager m.v., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret m.v.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb.

Stk. 7. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.

Stk. 8. Virksomheder, der leverer elektricitet og varme, skal mindst én gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 11, stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.«

13. § 11 b affattes således:

»§ 11 b. Elektricitet, der leveres til de i toldlovens § 4 nævnte diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, er fritaget for afgift.

Stk. 2. Afgiften godtgøres af kørestrøm, der anvendes af rutebiler og eltog til personbefordring.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for afgiftsfritagelsen og afgiftsgodtgørelsen efter stk. 1 og 2.«

14. I § 14, *stk. 1*, ændres »§ 11« til: »§ 11 a«.

§ 5

I lov nr. 418 af 14. juni 1995 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om afgift af elektricitet. (Virksomheders betaling af afgift af rumvarme m.v.) affattes § 4, *stk. 4, 1. pkt.*, således:

»Virksomheder, der er registreret efter mærverdiafgiftsloven, kan dog i perioden fra ikrafttrædelsen til 31. december 1997 få en andel af afgiften efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om afgift af elektricitet tilbagebetalt af de i virksomheden forbrugte varer, der direkte eller indirekte er medgået til fremstilling af rumvarme eller varmt vand, herunder afgiften pr. m² af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmekonsumet for et areal under 100 m².«

§ 6

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 849 af 9. november 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 1, nr. 3*, ændres »og stk. 2« til: »og stk. 3«, og »stk. 4« ændres til: »stk. 5«.

2. I § 8 ændres »§ 7, stk. 3« til: »§ 7, stk. 4«.

3. I § 9, *stk. 3*, ophæves 2. *pkt.*, og i stedet indsættes:

»Den andel, der kan henregnes under stk. 2, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål nævnt i bilaget, og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Den resterende mængde brændsel m.v. henregnes til

stk. 1. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det tilbagebetalingsberettigede forbrug vedrører anvendelser omfattet af stk. 2, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der henregnes under stk. 1, indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget, der henregnes under stk. 1, direkte. Den direkte opgjorte mængde, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som den mængde energi, der forbruges i anlæg omfattet af stk. 1, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 2. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.«

4. I § 9, *stk. 5*, indsættes efter 2. *pkt.*:

»Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen.«

5. I § 9 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvis er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

Stk. 6-11 bliver herefter stk. 7-12.

6. I § 9, *stk. 7*, der bliver stk. 8, ændres tre steder »stk. 6« til: »stk. 7«.

7. I § 9, *stk. 9*, der bliver stk. 10, indsættes som 3. *pkt.*:

»For den, der nyttiggør varme, jf. stk. 5, sker der ikke nedsættelse af tilbagebetalingen for den del af eget forbrug af nyttiggjort varme, som anvendes til formål nævnt i bilaget.«

8. I § 10 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. For leverancer af afgiftspligtige varer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 9, stk. 1, og formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 9, stk. 2, finder henholdsvis § 12, stk. 2-5, i lov om afgift af naturgas og byggas, § 12, stk. 2-7, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 9, stk. 2-6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11 a, stk. 2-5, i lov om afgift af elektricitet tilsvarende anvendelse.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

9. I § 12, nr. 3, ændres »nr. 5-7« til: »nr. 8«.

10. § 13, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Registrerede virksomheder skal ikke indbetale afgift af den del af eget forbrug, for hvilken der ydes tilbagebetaling efter § 9 eller tilskud efter lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.«

11. I § 15, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 10, stk. 4« til: »§ 10, stk. 5«.

§ 7

I lov nr. 417 af 14. juni 1995 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter. (Ændring af reglerne for tilbagebetaling) ændres i § 3, stk. 5, »til 31. december 1997:« til: »til 31. december 1999:«.

§ 8

I lov nr. 421 af 14. juni 1995 om afgift af svovl foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3, ændres »anvendes i eller afsættes af virksomheden« til: »nyttiggøres i virksomheden selv eller sælges«.

2. § 2, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser vedrørende målere og regler for måling m.v. til opgørelse af den i stk. 2 nævnte udledning til luften.«

3. I § 2 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte nærmere krav til oplysnin-

ger, dokumentation m.v., som skal fremgå af den i stk. 2 nævnte ansøgning.«

4. § 3, stk. 1, affattes således:

»Virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af § 1, nr. 1-13, samt virksomheder, der forbruger varer med et afgiftspligtigt svovlindhold omfattet af § 1, nr. 14, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.«

5. I § 6 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1 eller 2, kan vælge at opgøre svovlindholdet i leverancer af varer, der afsættes, på grundlag af det maksimale svovlindhold, der kan forekomme i leverancerne. Virksomhederne skal anmelde maksimum til de statslige told- og skattemyndigheder.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

6. I § 8, stk. 1, indsættes efter »bevilling til afgiftsgodtgørelse:«, »j. § 9, stk. 6,«.

7. I § 9 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder kan vælge at få godtgjort afgift efter stk. 1 på grundlag af det minimum for svovl, der er bundet i materialer. Virksomhederne skal anmelde minimumsindholdet i de enkelte materialer til de statslige told- og skattemyndigheder.«

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 5-9.

8. I § 9, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »og 5« til: »og 6«.

9. I § 29, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 31, stk. 3« til: »§ 31, stk. 3 og 5«.

10. I § 31, stk. 3, indsættes efter »som betaler afgift af det afgiftspligtige svovlindhold af varer nævnt i § 1,«: »j. § 6, stk. 1 og 2,«.

11. I § 31 indsættes som stk. 5 og 6:

»Stk. 5. Bortset fra de i § 2, stk. 2, nævnte virksomheder, der betaler afgift af udledningen af svovldioxid (SO₂) til luften, skal andre virksomheder, der den 1. oktober 1995 var registreret efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og som ved lovens ikrafttræden har en lagerbeholdning på over 100 t af varer nævnt i § 1 med et afgiftspligtigt